maa jaus; sealt tuakse iga aasta mitu ja mitu laewatäit meie maale, sest, kas Euroopa maal kohwet wähä pruugita!

Hea kül, ütleb mõni mees, aga mis saab siis kohwega, kui me' teda jua tahame, ega meie ommeti hakka iwi närima? Noh, se on pea öeldud, iwad küpsetatakse ilusaste pruunikS, siis panda küpsetatud sigorid ehk odre hulka, jahwatatakse mõlemad peeneks, seda prügi keedetakse katlas, kui paremat riista ei ole, ja kohwe on walmis, muud kui joo oma himu otsa. Mõni perenaene ehk peremand hakkab nüüd wist nurisema ja ütlema: kas sa näed ninatarka, meid õpetama ja juhatama, kuidas tuleb kohwet teha, tohoo! Kulla noorikud, palun mina, andke andeks, pidin kaa ika mõned sõnad sest asjast räkima, muidu ei oleks mu jutul saba olemas, ja seda teau ma kaa, et mitukorda kõige osawama perenaese käe al kohwe on küpsetades mustaks läinud ja hoopis ärapõlenud, nõnda et koertelegi enam ei kõlwand anda, noh olgu peale, mis kalendritegijal sellega tegemist.

Igaühel asjal, olgu ta hullem kui hul ehk targem kui tark, on oma alustaja olnud, muidugi kohwejoomisel kaa, se-pärast tuleb nüüd kaa mõnda tähendust anda, kuidawiisi ningg millal kohwet hakati joomaajaks pruukima. Räägiwad wana rahwas ja ütlewad kohwe joomist Araabia maal pool wiet saa aasta eest alustatud olewa ja ons asi sedawiisi sündinud: Oli üks mees ühe kopli peal, kus rohkeste kohwepuud seisiwad, kitsi hoidmas; seda teab ju igamees, mis waew nende loomadega juhtub olema, mis wallatumad ja ülemeelelised nemad alati on, muud kui tee silmad lahti, et metsa ei lähe. Mehel ei olnud se asi kaa mite teadmata, aga siiski pani ta imeks, et tema kari oli hoopis hulluks läinud, mite üksi pääwa ajal waid kaa öösse tallis hullasid ja möllasid need häbemata loomad ja ei annud enesele ega karjatsele sugugi rahu. Wiimaks läks mees oma isandale häda kaebama. Se-sama mõistlik inime mõtles warsi, ega minu kitsed ei ole teise wiisi ehk meelega loodud kui muud kitsed,